

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 iunie 2020, declarat de avocata Lilia Ababei, în numele inculpatului

Gutium Maxim xxxxx.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>23.08.2018 – 24.12.2019,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>30.01.2020 – 03.06.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>22.08.2020 – 11.11.2020.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia din 24 decembrie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Gutium Maxim a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 1 an și 8 luni închisoare și art. 151 alin. (1) Cod penal la 3 ani și 4 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 3 ani.

De la Gutium A. și Pleșca V. s-a încasat prejudiciul material în beneficiul lui Vițelari B. în sumă de 20.563,56 lei și Grosu V. în mărime de 2500 lei, iar în beneficiului statului – cheltuielile judiciare în sumă de 1792 lei.

De la Gutium A. și Pleșca V. s-a încasat prejudiciul moral în beneficiul lui Vițelari B. a câte 10.000 lei de la fiecare și Vițelari S. - a câte 10.000 lei de la fiecare.

2. Instanța de fond a constatat că la 28 iunie 2018, în jurul orelor 19.30, inculpatul Gutium M., fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând de comun acord cu minorul Mărîi T., a.n.xxxxx, minorul Cistacov C., a.n.xxxxx și minorul Zara M.,

a.n.xxxxx, aflându-se în loc public, în apropierea Liceului Teoretic „Ștefan cel Mare”, situat pe str. Alexandru cel Bun 21, or. Drochia, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, încălcând grosolan și demonstrativ regulile sociale și morale de conviețuire, dând dovadă de necuviință și neobrăzare, sub pretextul unui conflict apărut spontan, el cu minorul Mărîi T. i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului minorului Vițelari S., a.n.xxxx, apoi după ce la locul faptei a venit tatăl minorului Vițelari B. și atunci minorii Gutium M., Cistacov C. și Zara M. i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului lui Vițelari B., apoi a intervenit Grosu V., în scopul de a curma actele huliganice, însă minorii Gutium M., Cistacov C. și Zara M. au opus rezistență violentă și l-au lovit pe Grosu V. cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului. În rezultatul acestor acțiuni, minorului Vițelari S. i-au fost cauzate vătămări corporale în formă de echimoza antebrățului stâng, edemul mâinii drepte, excoriațiile ambilor genunchi, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată, lui Vițelari B. i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de fractură liniară a osului parietal, contuzie cerebrală de gradul II, edemul țesuturilor moi ale capului și lui Grosu V. i-au fost cauzate leziuni corporale în formă de echimoza ochiului stâng, scurgerea de sânge în sclera ochiului stâng ce se califică ca vătămare corporală ușoară, în baza criteriului dereglării sănătății de scurtă durată.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, de opunere de rezistență violentă altor persoane care curmă actele huliganice, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșită de două sau mai multe persoane.

Tot el, continuându-și acțiunile criminale, la 28 iunie 2018, în jurul orelor 19.30, aflându-se în stradă, în apropierea Liceului Teoretic „Ștefan cel Mare”, situat pe str. Alexandru cel Bun 21, or. Drochia, având scopul vătămării intenționate grave, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față lui Vițelari B., a.n. 21.01.1972, de la care a căzut pe carosabil, fiindu-i cauzate vătămări corporale sub formă de fractura liniară a osului parietal, contuzia cerebrală de gradul II, edemul țesuturilor moi ale capului, ce se califică ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață în timpul primirii ei.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, ca vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că au fost stabilite circumstanțe atenuante – căința sinceră și recunoașterea vinovăției, iar circumstanțe agravante lipsesc, că inculpatul se caracterizează satisfăcător, anterior nu a fost condamnat, a comis infracțiunea fiind minor, se educă într-o familie incompletă, este de acord să repare parțial prejudiciul cauzat părților vătămate, concluzionând că reeducarea acestuia este posibilă prin aplicarea pedepsei cu închisoare, cu reducerea limitelor sancțiunii, potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform art.

90 Cod penal, nefiind rațional ca acesta să execute pedeapsa cu închisoare în detenție.

Totodată, la momentul comiterii infracțiunii, inculpatul avea vârsta de 15 ani și în privința lui urmează a fi aplicate prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, potrivit căruia, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate.

3. Procurorul în Procuratura raionului Drochia, Oleg Rusu, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsă pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal de 1 an și 6 luni închisoare și pe art. 151 alin. (1) Cod penal de 3 ani închisoare, iar potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, a-i stabili pedeapsă definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar pentru minori.

Apelantul a invocat că, inculpatul a comis două infracțiuni grave în complicitate cu alte persoane, prin acțiunile cărora le-au fost cauzate leziuni corporale la trei părți vătămate, lui Vițelari B. fiindu-i cauzate leziuni corporale grave sub formă de fractură liniară a osului parietal, contuzia cerebrală de gradul II, edemul țesuturilor moi ale capului, în urma cărora a rămas invalid și este în imposibilitate de a se deplasa singur, fiind legat de deplasarea cu ajutorul căruciorului și altor persoane.

Mai mult, în cadrul urmăririi penale și pe parcursul examinării cauzei, inculpatul nu a participat în niciun fel la repararea prejudiciului material și moral cauzat părților vătămate, nu și-a cerut scuze la acestea.

Pe lângă aceasta, inculpatul nu s-a prezentat la pronunțarea sentinței, ce nu poate fi apreciat drept căința sinceră și regret față de acțiunile ilegale comise.

Necătând că este minor, inculpatul nu și-a făcut careva concluzii, nu a reparat prejudiciul cauzat părților vătămate și nu s-a prezentat la pronunțarea sentinței, deci aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal este neîntemeiată.

3. A declarat apel și avocatul Andrei Tudorica, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri în latura civilă, prin care să fie micșorate esențial sumele încasate cu titlu de prejudiciu material și moral.

Apelantul a indicat că sumele încasate de instanța de fond cu titlu de prejudiciu material și moral de la reprezentanții legali ai inculpatului minor sunt exagerate, la aprecierea cărora instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul a comis infracțiunile fiind minor, locuiește împreună cu mama, care în prezent are la întreținere și educație copil de 1 an și are o situație materială dificilă, iar tatăl nu locuiește împreună cu ei.

Totodată, instanța de fond a ignorat că în comiterea infracțiunilor au fost implicate și alte persoane în privința cărora de asemenea au fost înaintate acțiuni civile în folosul părților vătămate, care au fost admise de către instanță.

4. Potrivit Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2020, apelul apărării a fost respins, ca nefondat.

A fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Gutium Maxim, i-a fost stabilită pedeapsă în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal de 1 an și 8 luni închisoare și art. 151 alin. (1) Cod penal de 3 ani și 4 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare.

În temeiul art. 90¹ alin. (1) Cod penal, Gutium Maxim urmând să execute 2 ani din pedeapsa stabilită în Centru de detenție pentru minori și tineri, executarea celeilalte părți din pedeapsă stabilită – 2 ani, fiind suspendată condiționat pe perioada de probațiune de 2 ani, fiind luat sub arest imediat din sala de judecată, termenul pedepsei urmând a fi calculat din 03.06.2020.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat din caracterul și gravitatea faptelor comise, precum și consecințele infracțiunilor săvârșite, ca este neîntemeiată concluzia primei instanțe și inoportună aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal, ori, o astfel de modalitate de executare a pedepsei nu va atinge scopurile enunțate de legislator la art. 61 alin. (2) Cod penal.

Deci, instanța de fond nu a ținut cont în deplină măsură de categoria infracțiunilor comise de către inculpat, că acțiunile inculpatului față de Vițelari B. au fost întreprinse după ce conflictul deja era aplanat. Ori, inculpatul nici în instanța de apel nu a putut găsi explicație și justificare acțiunilor sale.

Instanța de fond nu a apreciat obiectiv circumstanțele comiterii infracțiunii, care evident nu denotă oportunitatea suspendării întregului termen de pedeapsă aplicată inculpatului, fiind constatat că acesta a comis două infracțiuni grave în complicitate cu alte persoane, cauzând părților vătămate diferite leziuni corporale, inclusiv lui Vițelari B. – vătămări corporale grave, sub formă de fractura liniară a osului parietal, contuzie cerebrală de gradul II, edemul țesuturilor moi ale capului, în urma căror ultimul a rămas invalid, este în imposibilitate de a se deplasa de sine stătător, fiind plasat în scaunul cu roțile și este dependent de ajutorul altor persoane. Mai mult, inculpatul nu a contribuit în nici un mod pentru a recupera dauna cauzată părților vătămate, fiind declarative afirmațiile apărării că acesta este de acord să achite prejudiciu cauzat, în acest sens nefiind întreprinse careva acțiuni.

Astfel, la stabilirea pedepsei, urmează de reținut că inculpatul a săvârșit două infracțiuni grave, comise împotriva persoanei și împotriva ordinii și securității publice, se caracterizează satisfăcător, este antrenat la studii, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, că recunoaște faptele comise, a acceptat examinarea cauzei în procedura simplificată, împrejurări în care va fi justificată aplicarea unei pedepse cu închisoare, cu executarea reală a acesteia.

Totodată, art. 75 alin. (2) Cod penal prevede că pedeapsa închisorii este o formă excepțională de pedeapsă, care se aplică doar în cazul în care gravitatea infracțiunii și personalitatea inculpatului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoarea.

Prin urmare, ținând cont de categoria și gravitatea infracțiunilor comise, de atitudinea inculpatului față de consecințele faptelor sale, instanța de apel consideră ca fiind oportună aplicarea pedepsei cu închisoare, în mărimea stabilită prin sentință.

Potrivit art. 90¹ alin. (1) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

Astfel, fiind stabilit că infracțiunile au fost comise de către inculpat în timpul minoratului, nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoarea în Centru de detenție pentru minori și tineri, fiind posibilă suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoarea.

Ori, pedeapsa stabilită este proporțională faptelor comise de inculpat, echitabilă și pasibilă să atingă scopul pedepsei penale, pedeapsă pe care acesta urmează să o execute parțial în Centru de detenție pentru minori și tineri, cealaltă parte executând-o condiționat, respectând condițiile probațiunii, pedeapsa stabilită fiind în coraport cu gravitatea faptelor comise și personalitatea inculpatului.

La fel, pedeapsa stabilită va putea influența asupra convingerii inculpatului de necesitatea respectării Legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, or, la moment corectarea acestuia în condiții nonprivative de libertate este imposibilă, el prezentând pericol social pentru societate, care poate fi prevenit numai prin stabilirea unei pedepse cu închisoare, care parțial urmează a fi executată în Centru de detenție pentru minori și tineri, cealaltă parte urmând a fi suspendată condiționat.

În același timp, este justă soluția instanței de fond în latura civilă, atât în partea despăgubirilor materiale, cât și în partea despăgubirilor cu caracter moral, a căror încasare a fost dispusă în beneficiul părților vătămate.

5. Avocata Lilia Ababei a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurenta a indicat că invocarea faptului că inculpatul nu a contribuit la repararea prejudiciului material și moral cauzat părților vătămate nu are nicio explicație logică ori, acesta fiind minor și neavând câștiguri proprii, nu are această posibilitate.

Totodată, reprezentanții legali ai inculpatului au reparat integral prejudiciul material și moral reprezentatului victimei Vițelari E. care, prin declarație notarială a confirmat primirea sumei de 50.000 lei și a indicat că nu are alte pretenții de ordin material și moral, solicitând ca inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, fără privarea de libertate.

Ori, la stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 61, 75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă prea aspră în raport cu gravitatea faptelor și a consecințelor survenite.

Totodată, concluziile privind refuzul aplicării față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal nu sunt reflectate în decizia instanței de apel.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 70 alin. (3), 84 alin. (1) Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. La stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximumul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate. Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Totodată, potrivit art. 90¹ alin. (1) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare

în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că, în cazul în care inculpatul a săvârșit două infracțiuni grave, în complicitate cu alte persoane, cauzând mai multor părți vătămate, între care și un minor, diferite leziuni corporale, inclusiv lui Vițelari B. – vătămări corporale grave, sub formă de fractura liniară a osului parietal, contuzie cerebrală de gradul II, edemul țesuturilor moi ale capului, în urma căror ultimul a rămas invalid, este în imposibilitate de a se deplasa de sine stătător, fiind plasat în scaunul cu roțile și este dependent de ajutorul altor persoane, cât și împotriva ordinii și securității publice, se caracterizează satisfăcător, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurentă, suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal, ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, persoana celui vinovat și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5.* din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpatului i s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat (*pct. 5. din decizie*).

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul ordinar al acuzatorului urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocata Lilia Ababei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 iunie 2020, în privința inculpatului Gutium Maxim, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 04 decembrie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun